

අප අතරින් විශේෂ වූ ප්‍රවීණ ලේඛක ඩීඩී කුරුප්පු මහතා පුවත්පතකට ලියූ අවසන් ලිපිය

පහසු එක් දහස් වරක් පුරා මේ මහ දුවේ එකම ගිම්කාරයන් - එකම පදිංචිකාරයන් - හැටියට වාසය කරමින් මේ මහා භූමිභූමිය රැක බලාගත් - මහදුව පුරාම විහිදී ගිය ජනකොටස් බොහෝ ගණනකින් සමන්විතව ස්වාධීන පුරවැසියන් ලෙසට ජීවත් වූ ඕස්ට්‍රේලියානු ආදිවාසීන් මෙරට පුරවැසි බව ලද යුතු අසරණයක් බවට පත් කරමින් ඒ වරප්‍රසාදය දීමේ අවසරය සුදු

පෙනෙන යටාර්ථය වූකලී භාවයේ ගලට රංගා ගත් ඉන්තෙවා ගේ ක්‍රියා කලාපය යළි රංගනා දැරියකින් මෙරටද ඉදිරිපත් වූ බව පමණි.

සුදු ආක්‍රමණිකයන්ට ඉන්තෙවාට නිකුණි ආවුද නිකුණේ නැත. ඒ වෙනුවට ඔවුන් සුදු මින-සානේ නිර්මාණයක් වූ අරුම පුදුම මන්තරයක් ගායනා කරන්නට පටන් ගත්ත. ඒකක් හරියට

වාසනාවට දෙන ලද මේ විනිශ්චයට සවන් දීමට එඩී මාබෝ ජීවත්ව නොසිටීම ජාතියේ අවාසනාවක් විය.

1972 වසරේ ඒ විනිශ්චය දීමට මාස ගණනකට පෙර මාබෝ දිවියෙන් සමුගත්තේ ය.

මහ ජාතියේ රංගපෑම් ගැන කියන්නට සිදු

ඩීඩී කුරුප්පු

නැත. කීටිංගෙන් පසු ඒ හැනට පත් වූ විරයා වූ කලී ජෝර්ජ් ඩබ්ලිව් බ්‍රිස් ගේ සහයෙයි. ඔහු සමග ස්වේරේ දේශයක් වූ ඉරාකයට කඩා වැදීමට අභියාචනා තරුණ තරුණියන් පිටත්කර යැවූ යුද නායකයකු විය.

ආදි වාසීන්ගේ දුක් ගැනවිලි ගැන කතා කිරීම ඔහුට විකාරයක් ම විය. ඒ සංවාදය හැඳින්වීමට ජෝන් ගොවාර්ඩ් යෙදූ නාමයද වැදගත් ය.

“ආදිවාසී කථමන්තය”

එය තවත් පඬිවරයකුගේ - ඉතිහාසය පිළිබඳ මහාචාර්යවරයකුගේ නිර්මාණයක් යයි කියනු ලැබේ. එනම වූයේ වනාවක් ඔහු උතුරුකරයේ ආදිවාසී ප්‍රශ්න නිරාකරණය කිරීම සඳහා ද සංග්‍රාමයක් දියක් කළේ ය. එය හැඳින්වූයේ සංග්‍රාමය නමින් නොව මැදිහත්වීම යනුවෙනි. බුදුන් පැවසූ පරිදි ප්‍රතිලාභ ගතපත් වන්නේ පිරිසිදු වේදනාවෙන් කළ විට පමණකි. මේ අගමැතිගේ සංග්‍රාමය හෙවත් මැදිහත්වීම ඔහුගේ උඩවලා හා ඇට්ටර්නල් පුද්ගලයන් කරන විප්ලවයක් විය.

ඔහුගේ නිවැරදි අනුනාමිකයකු වූ ටෝනි ඇබ්ට් උතුරුකරයට ගොස් ආදිවාසීන් විසින් පිරිනමන ලද මල් මාලාවක් පැළඳ ගෙන මහා එඩිතර ප්‍රකාශයක් කළේ ය. ආදිවාසී ප්‍රශ්න විසඳීමේ බාරදුර රාජකාරිය තමා යටතේම ගන්නා බව පැවසූ ඔහු තමාගේ උපදේශකයා හෙවත් ටෝනි ප්‍ර කම්කරු පක්ෂ සභාපති පත් කළේ ය. ආදිවාසීයකු වූ උපදේශකයා හෝ ඔහුගේ නාමිපුතාට හෝ වේවීම දෙයක් නැත .

ආදිවාසී ජනතාව ඔවුන්ගේ ද දුරුවෝ අදුන් පරණ තැනටම වැටී පරණ පුරුදු දිවියම ගත කරමින් - පැරණි පුරුදු මන්දව්‍යම පරිහරණය කරමින් නිවාස පහසුකම් දුරුවන්නේ අධ්‍යාපනය හිර කුඩුවේ ලෙග සිටීම ලමා අපවාර වැනි සකළු විට ගැටලු වලට මුහුණ දෙමින් පරණ පුරුදු සිත්දුට ගායනා කරන්නෝ ය.

අගමැති පෙරහර එතැනින් හමාර වන්නේ

නොනවතින අරභලය සහ නොවිසඳුණ ගැටළු

ජාතිකයන්ගෙන් සමන්විත නවීන කැන්තරු දේශයේ මහජනයාගේ කැමැත්ත විමසනුවස් පවත්වන ලද ජනමත විචාරණයට මේ වසරේදී අඩ සිය වසක් පිරෙන බවට මහා සෝසාවක් වත්මන් පාලකයන් විසින් පමණක් නොව අද අසරණ ජන කොටසක් බවට පත්ව සිටින ගිම්කාරයන් විසින්ද නගනු අද දක්නට ඇති විශේෂ ලක්ෂණයකි.

වෙර්දනාවකට උසාවියට ඉදිරිපත් කරන ලද ගොතයා තමාගේ පෙරකදෝරුවා විසින් උගන්වන ලද මන්තරය අවසානයේදී ගාස්කුම ඉල්ලන පෙරකදෝරුවාටත් මැරීරිමට නොදෙවෙනි සෙප්පඩ විප්ලවය විය. මේ සුදු මන්තරේට වචන දෙකක් පමණක් ඇත.

වෙරා නුලියස්

වෙරා නුලියස් යන ලතින් පාඨයේ සිංහල අදහස බිමක් - භූමියක් අතිම නන්නන්තාවේ යන අතිභූමික පිරිසක් යන්න ය.

අපේ ගමේ පැරැන්තකුට මය කන්නදරය කිව්වොත් ඔහු ගත් කට්ටම කියනු ඇත්තේ

“ඒකත් හරියට බොලො මෙලම රා මමම ගනනවා වනේ වැඩක් නොව” කියා ය.

කොහොම හරි මේ විප්ලව 1796 සිට 1992 දක්වා සමස්ථ ඕස්ට්‍රේලියානු ජනතාව හා රජය පමණක් නොව ලෝකයන් පිලිගත් බව පෙනෙයි. ඒ මන්තරේ බල බිඳීමට යකඳුරා ඉදිරිපත් වූයේ උතුරුකරයේ පුළු වූ දුටුකිනි. ඔහු උතුරුකරයේ දුටුක උපන් එඩිමන්ඩ් කොඩිකි මාබෝ නමැත්තා ය. ක්වින්ස්ලන්තයේ කර්පවියන සුළු සේවකයකු හැටියට රාජකාරි කළ මාබෝ එකී උන් කාලය තුළ අත පන ගා සොයා ගත් කාණ්ඩ ගත අධිකින් සමන්විත ඉංගිරිසි ගුන්රියක් කියවූ අතර ඉන් අනාවරණය කරගත් යටාර්ථය සුළු පිටු නොවී ය. ඒ සොයා ගැනීම ඔස්සේ ඔහු විසින් ක්වින්ස්ලන්තයේ ලේෂ්ඩාඩ්කරණයට ඉදිරිපත් කරන ලද අතිශාචනය සඳහා ඔහුට සුදු නීතිඥයන් කිහිප දෙනෙකුගේම සහය සහ උපදෙස් ලැබීම අගනා විනිශ්චයකට මග පෑදීමක් විය. සුදු විනිශ්චයකරුවන් පිරිසක් විසින් දෙන ලද ඒ විනිශ්චය වූයේ කලු මින-සානේ මේ භූමියේ අයිතියක් ඇති බවය. වෙරා නුලියස් සුදු මිඬුවක් බව ය. ජාතියේ

1967 පැවති ඒ ජනමත විචාරණය සඳහා සමස්ථ ජනතාව පෙළගස්වනු වස් වාර්ල්ස් පර්කික්ස් ආදිවාසී නායකයන් හා සෙසු පිරිස්ද යෙදුණු ඓතිහාසික නිදහස් සංවාරය හෙවත් නිදහස් වාර්තාව ඉතිහාසගත වන්නේ අපේ රටේ පුරවැසිකම අපට දියලූලා යයි අපැද සිටීම එබඳු ස්වාධීන ජනතාවක් හැඳිලූවට පත් වූ සැටී කල්පනාවට ගන්නා කල්හි ය.

නිව සවුන් වේල්සයට ආ පාදිලිකෙනෙකු වූ මර්ස්ඩන් නමැත්තා විසින් දේවාගිරිවාද ලැබීමට තරම් සුදුසු තත්වයට නොපත් මිලේවිජ් ජන කොටසක් හැටියට හඳුන්වනු ලැබූ ඒ ජනතාව එසේ කන්තලවී කරන තැනට හෙළා දමන ලද්දේ 1796 සිට ආක්‍රමණිකයන් හා සිරිදඩුවමට පත් වූ අපරාධකාරයන් වශයෙන් මේ මහ දුවට සම්ප්‍රාප්ත වූ ඉංගිරිසි ජාතිකයන් විසින් උන්තිරිතැන් වලින් එලවා ලමා සංරක්ෂිත කලාප නම් වූ සිරිකඳවුරු වල ඔවුන් කොටු කරමින් කරන ලද මහා ප්‍රාතිහාර්යය හේතු කොට ගෙන ය.

මේ අනුව පෙනී යන අසාධාරණය හා මානසික පීඩනය 1796 සිට 1967 දක්වා කිසිවකුට නොපෙනුන - කිසිවකු ගනිවිච්ඡයකට නොගත් - සාමාන්‍ය සිදුවීමක් - සිල්ලර දෙයක් - හැටියට සුදු කලු දෙපක්ෂයම සැලකූ බව අපට සිතා ගත හැකිද? මෙරට ඉතිහාසය හඳුරන කවරකුට වුව ද